

„Господе, добро нам је овде бити”: Слава манастира Преображења Господњег у Милтону

„Како је добро и красно кад сва браћа живе заједно!” (Пс 132, 1). Овим речима Светог Псалмопојца могла би се најлепше описати овогодишња прослава храмовне славе манастира Преображења Господњег у Милтону. У празничној радости и молитвеном расположењу око Часне трпезе манастиског храма сабрали су се архијереји, свештенство и верни народ Епархије канадске, али и драга браћа и гости из других епархија наше Свете Цркве.

На братски позив домаћина, Његовог Високопреосвештенства Архиепископа торонтског и Митрополита канадског др Митрофана, овогодишњој прослави присуствовали су Његово Високопреосвештенство Митрополит рашко-призренски г. Теодосије и Његово Преосвештенство Епископ вашингтонско-њујоршки и источноамерички г. Иринеј који се налазе у посети Епархији канадској. У прослави су учествовали и архимандрит Андреј, игуман манастира Црна Река, протојереј др Василије Вранић из Епархије источноамеричке, митроносни протојереј Тома Бекуришвили из Грузијске Православне Цркве и г. Горан Тодоровић, члан Епархијског управног одбора.

Празничном светом Литургијом је началствовао митрополит Теодосије, док су саслуживали митрополит Митрофан, епископ Иринеј и велики број свештеника. За певницом је појало свештенство Епархије канадске, уз молитвено учешће бројних верника из Онтарија и Квебека који су испунили манастирски храм и читаву свету обитељ празничном радошћу. Верни народ није жалио ни труда ни времена да на велики празник дође у милтонску светињу, да се сабере на светој Литургији, принесе своје молитве Господу, причести се светим Тајнама и духовно окрепи у заједници Цркве.

Преображење Господње је празник који човека увек изнова враћа на Тавор и подсећа га на оно што је најважније. О тајни Преображења и Христовој светлости у свом празничном слову је говорио и епископ Иринеј, који је са великом радошћу и благодарношћу примио позив митрополита Митрофана да дође и заједно са свима сабранима узнесе молитву у, како је рекао, „канадском Тавору“. Подсећајући на догађај са Таворске горе, владика Иринеј је говорио о светлости која открива Лепоту и Божанство, али и о човеку који је позван да ту светлост прими у себе. Телесне очи виде оно што је око нас, али оно што је изнад и изван видљивог може препознати само око људског срца. Зато је потребно да се то око пробуди, да срце постане способно да препозна присуство Божје и да Христова светлост, која је на Тавору засијала пред апостолима, засија и у нашем животу.

У томе се открива и дубока веза Преображења са светом Евхаристијом. Ми на свету Литургију не долазимо само да се сетимо једног великог догађаја из прошлости, него да сусретнемо живог Христа и да постанемо причасници Његовог живота. Зато Црква у часу светог Причешћа пева: „Окусите и видите да је благ Господ“. Христос, који је неограничени Бог, примио је нашу људску природу и постао човек да бисмо ми могли да постанемо причасници Његове благодати. Празник Преображења зато није само успомена на светлост која је некада засијала на једној гори у Светој земљи, већ нам открива пут којим је и сваки хришћанин позван да иде: од очишћења срца и вере, преко светих Тајни, ка преображају целог живота.

Ипак, апостоли нису остали на Тавору. Петар је, видевши Господњу славу, рекао: „Господе, добро нам је овде бити“ (Мт 17, 4), али је Христос знао да морају сићи са горе, јер је пред Њим био пут ка Голготи. Таворска светлост зато није светлост која нас одваја од живота и његовог и наших крстова, него светлост која нам даје снагу да кроз њих прођемо са Христом. И у нашем животу има тренутака када нам Господ подари мир, радост и близину своју. Има наших Тавора, празника и светих тренутака у којима осетимо да смо

ближи Богу. Али после сваког Тавора треба се вратити свакодневном животу, својој породици, својим обавезама и својим крстовима, носећи са собом оно што смо на гори примили. Управо се ту показује да ли је светлост Христова заиста дотакла наше срце – истакао је владика Иринеј у својој надахнутој беседи.

У свом поздравном слову, домаћин славе митрополит Митрофан је изразио велику радост што су се око свете обитељи милтонске сабрала драга браћа архијереји, свештенство и верни народ, посебно поздравивши митрополита Теодосија и епископа Иринеја и пожелевши им да увек са радошћу долазе у ову светињу и да из ње одлазе духовно укрепљени и благословени. Тај братски сусрет архијереја и свештенства, као и молитвено сабрање верног народа, дали су овогодишњој слави посебну лепоту. У времену када је човек често изложен свему ономе што га удаљава од другог човека, празници Цркве нас поново враћају једне другима, сабирајући нас око Христа као једно тело и једну духовну породицу.

Посебну част овогодишњем слављу донео је кум храмовне славе, г. Милан Новаковић, са супругом Александром и сином Данилом, који су са љубављу прихватили част кумства и својим трудом допринели да празник буде достојно прослављен. После свете Литургије празнично сабрање је настављено заједничком трпезом у летњем павиљону, где су славски ручак са много љубави припремиле вредне чланице Кола српских сестара „Царица Јелена” из Оквила. Њиховом труду и сестринској љубави придружили су се и јереј Петар Марјановић, монахиња Параскева, као и свештеници и верни народ који су, свако на свој начин и према својим могућностима, помогли у припреми и организацији овогодишњег славља.

Фотографије са прославе манастирске славе можете погледати [ОВДЕ](#).

spc.rs